

©inepur CHOICE
Film Festival 2008

BRNO
OLOMOUC
PRAGUE

1-14 | 12 | 2008

Film Festival 2008

Festival oficiálně zaštili pan Václav Havel, 1. náměstek primátora města Brna MUDr. Daniel Rychnovský a primátor města Olomouce Martin Novotný. | *The festival was officially patronaged by Václav Havel, 1st deputy mayor of the city of Brno MUDr. Daniel Rychnovský and mayor of the city of Olomouc Martin Novotný.*

Art
Scala
Pražák Palace
Konvikt
Metropol
Světazor
tranzitdisplay

Druhý ročník festivalu Cinepur CHOICE se oproti loňskému roku rozrostl do více programových sekcí. Novinkou jsou dva exkluzivní kurátorské výběry světového videoartu a českého experimentálního filmu. Tomáš Pospiszyl v rámci sekce Multikino vybral díla, která smazávají hranice mezi filmem a videoartem. Videoart je na festivalech uváděn většinou v kinosálech, které nejsou jeho vlastním prostředím – Multikino proto v rámci Cinepur CHOICE najdete v galeriích třech festivalových měst. Český experimentální film nemá v tuzemsku vlastní festivalovou základnu, proto snad jeho fanoušci přivítají alespoň částečný průřez českým experimentem. Dramaturgický výběr Martina Blažíčka se věnuje audiovizuální performanci ovlivněné počítačovými algoritmy a podobou žánru road movie v experimentálních dílech.

Největší radost nám v letošním ročníku dělá složení prestižní sekce CHOICE 08. I přes kličkování mezi finančními požadavky zahraničních distributorů a nepřízní vyšší moci je tento program složen z originálních světových titulů, jimž vévodí progresivní filmový výraz. Desítka snímků obsahuje i miniprofil současného argentinského talentu Pabla Fendrika, který je zastoupen minimalistickým debutem (*Útočník*) a excelentním portrétem pudově rozrušené lidské mysli (*Vroucí krev*). Hlavní retrospektivní sekce je věnována žijící a hlavně stále tvořící legendě světové kinematografie, francouzské režisérce Claire Denis. Její tělesná, na smysly zaměřená filmografie je českému divákovi téměř neznámá.

Skoro se zdá, že Cinepur CHOICE nabývá co do velikosti a struktury podobu tradičního festivalu. Zčásti to tak je, vychází ideál ale zůstává stejný – prezentovat filmy a audiovizuální produkci, při jejichž výběru hrají roli jen estetické kvality jednotlivých děl. Bez ohledu na to, nakolik je to produkt přijatelný pro diváky, sponzory či jak je úspěšně obchodovatelný. Tímto bychom rádi vyjádřili upřímné poděkování Státnímu fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, který si význam podobného festivalu uvědomuje a podpořil autorský koncept přehlídky zásadní dotací. Dále pak děkujeme všem, kteří se na vzniku, produkci a organizaci tohoto neziskového projektu podílejí. Donkichotství není náš životní program, někdy je ale úlevné zjistit, že ne vše musí řídit marketing. | Contrary to last year, the second year of the festival Cinepur CHOICE expanded into more programme sections. One of the innovations is an exclusive selection of international video art and Czech experimental film. The films of the Multikino section chosen by Tomáš Pospiszyl erase the boundaries between film and video art. In festivals, video art is usually shown in cinemas that don't represent its typical environment. Therefore, Multikino in Cinepur CHOICE will be found in galleries of three festival cities. Czech experimental film lacks of its own festival platform in Czech Republic, hopefully that is why its fans will welcome at least partial cross-section of the Czech experimental scene. Dramaturgical selection by Martin Blažíček is dedicated to audiovisual performance influenced by computer algorithms and variation of the genre of road movie in experimental films.

This year we are the happiest about the prestigious section CHOICE 08. Even through overcoming obstacles of financial requirements of foreign distributors and other adversities this programme is composed of original international titles dominated by progressive cinematographic expression. Ten of the films show mini profile of current Argentinean talent Pablo Fendrik represented by a minimalist debut (*The Mugger*) and by an excellent portrait of disturbed mind (*Blood Appears*). The main retrospective section is dedicated to living and working legend of international cinematography, French director Claire Denis. Her physical and sensually oriented films are almost unknown to Czech spectators.

It almost seems that Cinepur CHOICE is with its structure and size becoming a traditional festival. Partially it is, however, the original ideal remains the same – to present films and audiovisual production which selection depends only on esthetic qualities of individual films. Doesn't matter if the product suits the viewer and sponsors or how easily negotiable it could be. Therefore we would like to thank sincerely to State foundation for support and development of Czech cinematography that recognizes the meaning of such festival and supported the author concept of festival with a considerable donation. Last but not least we would like to thank to all that participate on the creation, organization and production of this nonprofit project. Quixotism isn't exactly the objective of our lives, but sometimes it's quite nice to realize that not everything must be driven by marketing.

Otto Bohuš, Zdeněk Holý

PARTNEŘI | PARTNERS

FINANČNÍ PODPORA | FINANCIAL SUPPORT

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER | MAIN MEDIA PARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI | MEDIA PARTNERS

PARTNEŘI | PARTNERS

SPOLUPOŘADATELÉ | CO-ORGANIZERS

REGIONÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI | REGIONAL MEDIA PARTNERS

Festival ze srdce děkuje všem jmenovaným za pomoc, ochotu, radu, velkorysost, vstřícnost, útěchu či vlídné slovo.
The festival kindly thanks to all named here for willingness, advice, generosity, helpfulness and kind word.

Ivo Andrlé
Pavel Bednařík
Déborah Benattar
Helena Bendová
Martin Blažiček
Vojtěch Bohuš
David Čeněk
Radomír Diblík
Filmochod
Jiří Flígl
Pavel Franěk
Pavel Galík
Václav Havel
Luba Hédlová
Prokop Holoubek
Marek Hovorka
Ivo Hos
Jan Hlubeck
Tomáš Izák
Catherine Jacques
Saša Jančík
Tomáš Javora
Veronika Jičínská
Petr Jirásek
Jan Joukal
Petra Kalabisová
Gabriela Kaplanová
Michal Kindernay
Zuzana Kolaříková
Jana Konečná
Lubomír Konečný
Šimona Kruková
Jan Křipač
Zuzana Kučerová

David Kuchař
Milan Maixner
Přemysl Martinek
Anna Mitteran
Iveta Müllerová
Jakub Němeček
Martin Novotný
Karel Och
Almíra Pitronová
Marek Pokorný
Sylva Poláková
Tomáš Pospiszyl
Jan Pospíšil
Michal Procházka
Daniel Rychnovský
Jan Řezáč
Irena Skoumalová

Barbara Slezáková
Andrea Slováková
Marcela Strnadová
Radka Ševelová
Marcela Šubrová
Pavčina Švandová
Diana Tabaková
David Tieku
Martin Vidlák
Petr Vlček
Pavčina Vogelová
Andrea Vojtěchovská
Eva Votrubová
Daniel Zásměta
Lenka Zemánková

POŘADATELÉ | ORGANIZERS

studio **iq**

CINEPUR
realizuje pro město a občany

FESTIVALOVÝ TÝM | FESTIVAL TEAM

Ředitel festivalu | Festival director

Otto Bohuš

Programový ředitel | Programme director

Zdeněk Holý

PR manager | Media manager

Pavel Sladký

Regionální PR manažeři | Regional media managers

Lucie Frgalová, Ester Nagyová

Koordinátor programu | Programme coordinator

Dominika Prejdová

Dramaturgové festivalu | Festival dramaturges

David Čeněk (CLAIR DENIS)
Tomáš Pospiszyl (MULTIKINO)
Martin Blažiček (EXPERIMENT)

Grafický design festivalu | Graphic design of the Festival

tmbsign.com

Festivalová znělka | Festival Trailer

Filmochod.cz

Webdesign | Web page design

filosof.biz

Fotograf festivalu | Festival photographer

Dana Pololaníková

Doprovodný program, péče o partnery | Accompanying programme, attendance on partners

Kateřina Janotová

Produkce Praha | Prague production

Kateřina Ratajová

Produkce Brno | Brno production

Radim Hudec, Jan Andryšek, Jan Pospíšil

Překladatelský servis | Translation service

David Čeněk, Veronika Černíková, Gabriela Kaplanová, Petra Kalabisová, Jan Sklenář, Vendula Sochorcová, David Záleský

Gus Van Sant
PARANOID PARK

Jaime Rosales
TIRO EN LA CABEZA

Takeshi Kitano
AKIRESU TO KAME

Philippe Grandrieux
UN LAC

Albert Serra
EL CANT DELS OCELLS

Jacques Doillon
LE PREMIER VENU

Aleksandr Sokurov
ALEKSANDRA

Alain Gomis
ANDALUCIA

Pablo Fendrik
LA SANGRE BROTA

Pablo Fendrik
EL ASALTANTE

www.paranoidpark-lefilm.com

Paranoid Park

GUS VAN SANT

USA 2007 | 85 min | 35 mm | colour | 1:1,37 | MK2

anglicky, české titulky
[English version, Czech subtitles](#)

Obrazy filmu *Paranoid Park* jsou svým obsahem neutrální: záběry na hlavního hrdinu Alexe a jeho kamarády, jejich pohyby, gesta, rozhovory, komunikace s rodiči. Zvláštní je ale provedení, které všednodennost zesiluje až do hypnotické závratě: režisér používá různé rychlosti obrazu, střídavě natáčí na 8mm a 35mm materiál, kombinuje úhly kamery, upozaduje jednotlivé děje kolem hlavního hrdiny. Van Santův nevšední film je osvobozující v tom, že se na lidskou chybu dívá jako na iniciační existenciální moment. Snímek působí jako halucinace, horečnatě se skládající vědomí po výjimečné životní události, nakrátko vytěsněné z paměti. Může být portrétem jednoho dospívajícího kluka, stejně jako portrétem mentálního světa jedné generace. *Paranoid Park* zaujal redakci prestižního časopisu Cahiers du Cinema natolik, že dílo zařadila mezi deset nejzajímavějších filmů roku 2007.

© CHOICE 08

12 | 13

Film Paranoid Park uvádíme v oficiální české předpremiéře ve spolupráci s AČFK. | The movie Paranoid Park is featured as official Czech sneak preview in cooperation with AČFK.

Images of the film *Paranoid Park* are visually very neutral: the shots of the main character Alex and his friends, their movements, gestures, dialogues, communication with parents. Interesting is the realization that emphasizes everyday life routine to almost hypnotic dizziness. The director is using different image speeds, switches from 8mm to 35mm material, combines the angles of the camera, sets aside actions surrounding the main character. Van Sant's unusual film is liberating in a fact that conceives the human deficiency as an initiatory existential moment. Film feels like hallucination or feverishly composing consciousness after unique life experience, shortly erased from memory. *Paranoid Park* captivated the editorial of prestige magazine Cahiers du Cinema so much that they identified this film as one of the most interesting ones in the year 2007.

Kulkou do hlavy

Tiro en la cabeza | Bullet in the Head

JAIME ROSALES

Spain 2008 | 85 min | 35 mm | colour | 1:1,85 | The Match Factory

bez dialogů | without dialogues

Necelé čtyři dny života jednoho muže, v nichž se bez přechodu prolínají všednodenní obrazy – osamělé snídaně, milostná avantýra, výlet, vražda, únos a dopolední nákupy. Španělský režisér Jaime Rosales se inspiroval skutečným činem, kdy byli před francouzským coffee barem brutálně popraveni dva policisté v civilu. Své nekompromisně minimalistické dílo pojal jako přírodopisný dokument s frustrujícím thrillerovým zakončením. Jednotlivé obrazy byly snímány v mnohaminutových záběrech pořízených objektivy s extrémně dlouhou ohniskovou vzdáleností. Silně misantropický film *Kulkou do hlavy* filtruje všechny dialogy přes skleněné tabule, hluk chodníků, rušné křižovatky. Maximální emoční odstup tak paradoxně s každou novou sekvencí zesiluje diváckou závrať a nejistotu. Patří hlavní postavy mezi bascké teroristy, zbabělce prchající před svými činy, nebo mstitele trestající dávnou zradu?

Less than four days of life of a man portrayed as a string of everyday life images – lonesome breakfasts, love affair, trip, murder, kidnap and morning shopping. Spanish director Jaime Rosales was inspired with a real event which shows brutal execution of two policemen in plain clothes in front of a French coffee bar. This rigorously minimalist film is shown as natural historical record with frustrating thriller ending. Individual images were shot in several minutes lasting scenes using lenses with extremely long focal length. Strongly misanthropic movie *Bullet in the Head* transmits it's dialogues through glass panes, noisy sidewalks and busy intersections. Maximum emotional distance surprisingly increases spectator's dizziness and insecurity with every new sequence. Are the main characters involved with Basque terrorists, are they cowards running away from their past or avengers dealing with an old betrayal?

Achilles a želva

© CHOICE 08

16 | 17

Akiresu to kame | Achilles and the Tortoise
TAKEŠI KITANO

Japan 2008 | 119 min | 35 mm | colour | 1:1,85 | Celluloid Dreams

japonsky, české a anglické titulky
Japanese version, Czech and English subtitles

Jednotlivé tituly filmografie multimedialního umělce Takešiho Kitana lze vnímat jako samostatná díla odrážející aktuální fázi autorova života. *Achilles a želva* je poslední částí trilogie, ve které japonský režisér reflektuje své rozličné tvůrčí osobnosti. Hlavní hrdina snímku se k malování dostane v dětství, ve svém snažení ovšem neustává ani v pokročilém věku (v této fázi ho hraje přímo Kitano). Film není plamennou kritikou, ale svobodomyšlnou satirou s nezaměnitelnou obrazovou melancholií, známou z dřívějších režisérových děl. Snímek zesměšňuje umělecké školy, s nadhledem ironizuje fráze tamních rádobumělců a demonizuje arbitry stanovující punc hodnoty na základě handlířského kalkulu. Podle Kitana je totiž Umění pouze chiméra. Autor také dává na přetřes svou vlastní malířskou tvorbu; všechny obrazy ve filmu jsou jeho vlastní výtvoři.

Individual titles of multimedial artist Takeshi Kitano's work can be perceived as separated films reflecting given phase of author's life. *Achilles and the Tortoise* is the last part of a trilogy in which the author reflects many of his creative personalities. The main character starts to paint in his childhood and keeps trying even when he gets older (played by Kitano himself). The film is not a fiery critique, more likely it is an open minded satire showing specific visual melancholy known from previous director's work. The film makes fun of private art schools, ironically repeats the clichés of would-be artists and demonizes the arbiters that establish the value of things based on false calculation. According to Kitano, the Art is nothing but a mere illusion. The author questions also his own art work; all pictures in this film are his own.

Jezero

Un Lac | A Lake

PHILIPPE GRANDRIEUX

France 2008 | 90 min | 35 mm | colour | 1:1,66 | Mandrake Films

francouzsky, české a anglické titulky

French version, Czech and English subtitles

Francouzský experimentátor Philippe Grandrieux uzavřel svůj třetí celovečerní film do blíže neurčené zasněžené krajiny u jezera obklopeného hlubokými lesy. Bezútěšně mrazivou přírodou jsou tam obklíčeni všichni hrdinové: především Alexi, trpící epileptickými záchvaty i příliš úzkým vztahem ke své sestře Hege. Nevýřčené tragédii přihlíží slepá matka, strohý otec a malý bratr, kteří žijí odtrženi od světa v chalupě u jezera. Psychologie ani morálka nehrají v tomto minimalistickém příběhu žádnou roli, jedná se o sled archetypálních emocí. Film je zaměřen na fyzičnost těla, předmětů a krajiny, které ohmatává expresivními jízdami kamery. Grandrieuxův snímek není jednoznačně a bezvýhodně temný – připomíná spíše noční romantické nálady poutníka, procházejícího měsíční krajinou. *Jezero* ukazuje, jak lze také rozjímat bez nutnosti psychologizovat.

French experimental artist Philippe Grandrieux located his third full length movie in an indefinite snowy landscape by the lake circled by deep forests. All characters are surrounded by dreary and freezing nature, especially Alexi, suffering from epileptic fits and too close relationship with his sister Hege. Unspoken tragedy is noticed by their blind mother, strict father and little brother who live in the middle of nowhere in a cottage by the lake. In this minimalist movie neither psychology nor morals matter; more likely it is a succession of archetypal emotions. Film concentrates on the physicality of body, objects and landscape which are almost touched by expressive camera movements. Grandrieux's film is not uniquely dark per se – more likely evokes nightly romantic moods of a pilgrim wandering through deserted landscape. *A Lake* shows how is possible to meditate without using psychological clichés.

Zpěv ptáků

El Cant dels ocells / Birdsong

ALBERT SERRA

Spain 2007 | 98 min | 35 mm | black&white | 1:1,85 |
Capricci Films

katalánsky a hebrejsky, české a anglické titulky
Catalan and Hebrew version, Czech and English subtitles

V příběhu o třech mudrcích z východu, kteří se jdou poklonit právě narozenému Ježíši, se nechal Albert Serra biblickou událostí inspirovat pouze rámcově. Jeho minimalistický „pouštní“ film je překvapivě nemoderní; zejména v tom, jak postavy přirozeně projevují svoji spiritualitu. Setkávají se s anděly, hovoří s Bohem, před Ježíšem učiní hluboké poklony. Černobílý, obrazově výrazně stylizovaný snímek vznikl z improvizovaných třiceti stran scénáře, napsaných údajně za tři dny. Do rolí tří králů byli obsazeni dva sousedé z režisérovy rodné vesnice a jeho otec. Josef byl přidělen šéfredaktorovi kanadského filmového časopisu Cinema Scope. Spontánní dílo *Zpěv ptáků* (název je odvozen od jediné skladby, která ve filmu zazní) vypráví o náboženské zkušenosti skrze odstranění jakékoli umělecké rafinovanosti. Dosahuje až primitivnosti Rosselliniho *Františka* či Pasoliniho *Evangelia*.

© CHOICE 08

20 | 21

Story of three wise men from the East coming to honor newly born Jesus is Albert Serra's open-frame inspiration with the biblical event. His minimalist "desert" movie is surprisingly out-of-date especially in the way the characters express their spirituality. They are meeting angels, talk to God, and bow in front of Jesus. This black and white highly stylized movie arose from thirty pages of improvised screenplay reportedly written in three days. The roles of three kings were cast by Serrat's father and two neighbors from his native village. Joseph was assigned to editor in chief of the Canadian film magazine Cinema Scope. Spontaneous film *Birdsong* (the title derives from the only composition used in the movie) tells a story of religious experience through elimination of any artistic refinement. The movie almost reaches the primitivism of Rossellini's *Francis* or Pasolini's *The Gospel*.

První, kdo se namane

Le Premier venu | Just Anybody

JACQUES DOILLON

France 2008 | 121 min | 35 mm | colour | 1:1,85 |
Pyramide Distribution

francouzsky, české titulky | [French version](#), [Czech subtitles](#)

Film *První, kdo se namane* může na první pohled působit jako vzorové sociální drama. Společensky neadaptabilní hrdina, zlodějíček a narkoman Costa, se vrací do rodného města, kde před lety zanechal svého otce-alkoholika, manželku a tříleté dítě. Přijíždí z Paříže v doprovodu dívky Camille, která se v jistou chvíli rozhodla, že se zamiluje do prvního, který přijde. Vynikající je civilní projev všech postav; autory dlouhých bezprostředních promluv jsou herečtí debutanti. Zručně provedená a úhledná formální stavba je v průběhu filmu systematicky bořena střídáním vysokého a nízkého. Úzkost nebo napětí střídá komičnost až směšnost, vypjatou emoci laxnost nebo pitvoření, důležitý rozhovor je rozrušován nepatřičnými odbočkami. Režisér Jacques Doillon moderním filmovým výrazem obnažuje žánr, kde se nejvíce daří účelovému podbízení se současné (festivalové) poptávce.

The film *Just Anybody* can be at first perceived as exemplary social drama. The main character Costa is socially inadaptably mugger and drug addict coming back to his native town where he once left his alcoholic father, his wife and three years old child. He is coming from Paris accompanied by his girlfriend Camille who in certain moment in time decided to fall in love with the first man she finds. The very normal behavior of all the characters is amazing; debuting actors are the ones who express themselves in long spontaneous speeches. Elaborate and neat formal structure is being systematically destroyed during the film by reversing the high and the low. The anxiety or tenseness is followed by comicality and even ridiculousness, strong emotion is replaced by vagueness, important dialogue is interrupted by inappropriate diversions. Using modern film expression, Jacques Doillon is stripping down the genre which serves the best to targeted pandering to current (festival) demand.

www.cinemaguild.com/alexandra

Alexandra

Aleksandra | Alexandra
ALEKSANDR SOKUROV

Russia 2007 | 95 min | 35 mm | colour | 1:1,66 | Rezo Films

rusky a čečensky, české a anglické titulky

Russian and Chechen version, Czech and English subtitles

Stále čitelnější ambicí Alexandra Sokurova je umístit do středu svých snímků figury jako zástupné symboly jeho otčiny. Obsazením sopranistky Galiny Višněvské, skutečné ikony nejen ruské kultury, dotáhl své záměry ve filmu *Alexandra* k určitému zenitu. Hlavní hrdinka (korpulentní dáma v letech), přijíždějící na návštěvu za svým vnukem na čečenskou frontu, je zřetelnou personifikací Matičky Rusi. V poničené pustině ohledává střepy rodinných vazeb i ničivého regionálního konfliktu. Přestože jde o snímek s válečnou tematikou, je v něm zakleta konejšivá síla; diváka vzdaluje traumatické zkušenosti a přibližuje ho k transcendenci. *Alexandra* působí jako apolitické komuniké – režijně udivuje autorskou samomluvou, podobně jako hlavní hrdinka prochází meditativním příběhem za neustálé asistence vzdechů, znaveného odfukování a nesrozumitelného brukotu.

© CHOICE 08

24 | 25

More and more obvious ambition of Alexander Sokurov is to place in his movies such characters that would represent the symbols of his native country. By casting the soprano Galina Visnevskaya, a real icon of Russian culture, he fulfilled his purpose in *Alexandra*. The main character (a curvy old woman) coming to Chechen front to visit her grandson clearly represents the Mother Russia. She is trying to put together the pieces of family relationships and destructive regional conflict in destroyed wasteland. Even though the film deals with war, it still harbors sort of a calming strength; it removes the viewer from traumatic experience and approaches him towards transcendence. *Alexandra* is a non political statement – amazes by author's monologue, same as the main character goes through meditative story always accompanied by sighs, tired gasps and inarticulate babbling.

Andalusie

Andalucia | Andalusia

ALAIN GOMIS

France 2007 | 90 min | 35 mm | colour | 1:1,66 | Colifilms Diffusion

francouzsky, české titulky

French version, Czech subtitles

Název filmu Alaina Gomise může diváka mást: nese sice jméno španělské provincie Andalusie, ve Španělsku se ale odehrává jen několik posledních minut. Alžírán Yacine vede svůj přistěhovalecký život v Paříži, vnitřně poznamenaný jizvou, která se táhne mezi vzpomínkami na alžírské dětství a pařížskou současností. Snímek plyne ve volné asociativní struktuře, postupně odkrývající outsiderský prožitek Yacina. Fragmentární výjevy představují jeho zážitky, anekdoty, setkání, ženy, sny, hudební ozvěny, staré fotbalové šoty či okamžiky ze všedních ulic. Hrdinova závěrečná cesta do Toleda nastiňuje paralelu s Andalusí jako historickou mocností; jejím ztraceným snem o středomořském soužití jihu a severu, islámské, křesťanské a židovské civilizace. Režisér Alain Gomis (syn senegalského otce a francouzské matky) natočil film zbavený všeho patosu a tragédie, ale ne hořkosti.

© CHOICE 08

26 | 27

The title of the film by Alain Gomis can be confusing: bears the name of a Spanish province Andalusia, but only few last minutes take place in Spain. An Algerian Yacine is living his immigrant life in Paris marked by a scar that runs from his Algerian childhood to present Paris. The film flows in an associative structure slowly revealing the outsider experience of Yacin. Fragmental images represent his experiences, jokes, meetings, women, dreams and reflections of music, old football trailers or moments from ordinary streets. His final journey to Toledo represents a parallel to historical power of Andalusia; its lost dream of coexistence of the South and the North, Islamic, Christian and Jewish civilization. Director Alain Gomis (son of Senegalese father and French mother) made a movie free of pathos and tragedy but the bitterness remains.

Vroucí krev

La Sangre brota | Blood Appears

PABLO FENDRIK

Argentina 2008 | 100 min | 35 mm | colour | 1:1,85 | Coach14

španělsky, české a anglické titulky

Spanish version, Czech and English subtitles

Námět filmu je inspirován Fendrikovou vlastní rodinou, vzpomínkami na otce a staršího bratra. *Vroucí krev* bez varování vtahuje do soukromé reality, kterou většinou nelze sdílet mimo rodinný okruh. Prožitky hrdinů mají ve snímku podobu krátkých tékavých záběrů, rozmazaných detailů; namísto (banálních) dialogů jsou pro příběh důležitější pohyby těla, řeč gest, neustálé pohledy. Protagonisté si nechávají většinu informací pro sebe a režisérův „dokumentární“ přístup nedává možnost ztotožnit se s žádnou z postav. Zákonitě tak obraz násilného krvavého činu nabývá v závěru na šokujícím efektu. Na diváky filmu silně doléhá role voyeurů, kdy více či méně perverzně přihlíží předkládané lidské tragédii. *Vroucí krev* sugeruje antipsychologické přesvědčení o fyzickém kauzalismu – že ve světě vládne všeobecná příčinnost, kdy každý náš úkon má za následek další pohyb.

© CHOICE 08

28 | 29

The plot of this movie is inspired by Fendrik's own family, by memories of father and older brother. *Blood Appears* puts us with no warning in personal reality that is usually inaccessible outside family circle. The experiences of main characters are expressed by short volatile images and blurry details. Movements of bodies, body talk and constant looks are more important for the story than (trivial) dialogues. Protagonists are keeping most of the things to themselves and director's "documentary" approach doesn't allow us to identify with any of the characters. Therefore the image of a violent crime seems to be shocking at the end of the movie. The viewers are acquiring the role of a voyeur, more or less perversely watching the human tragedy. *Blood Appears* suggests non psychological conviction of physical causality – that the world is ruled by general causality making every move to be followed by another.

Útočník

El Asaltante | The Mugger

PABLO FENDRIK

Argentina 2007 | 67 min | 35 mm | colour | 1:1,66 | Latino Fusión

španělsky, české a anglické titulky

Spanish version, Czech and English subtitles

Bez vysvětlení motivací hrdinů a vytržen z kontextu – tak se rozvíjí děj celovečerního debutu Pabla Fendrika. Divák je veden takovým způsobem, aby se hlavnímu hrdinovi dostal co nejvíce pod kůži a spoluprožíval jeho pocity. Vstupujeme doprostřed „jednoho všedního“ dne ze života obyčejného člověka, aniž bychom měli možnost například rozpoznat město, v němž žije. Nedostatek finančních prostředků si vynutil některá technická omezení, která ale byla ku prospěchu finálního tvaru. Fascinující stylová monotónnost navozuje pocit, že sledujeme dokument natočený v reálném čase. Portrét muže, který přepadává soukromá gymnázia, byl inspirován skutečným příběhem. V rámci argentinské kinematografie představuje snímek originální dílo, které obsahem odkazuje k žánrovému (kriminálnímu) filmu, formou se ale hlásí k experimentálním tendencím.

© CHOICE 08

30 | 31

Without any explanation of characters' motivation and out of context – that's how the story of full length debut of Pablo Fendrik is told. The viewer is directed in a way so he can get under the skin of the main character and experience his feelings. We are in the middle of "a normal" day of an ordinary person's life without being able to recognize the town that he lives in. Insufficient financial support caused some technical limitations that were beneficial for the final form. Fascinating stylish flatness makes us think we are watching a documentary shot in real time. Portrait of a man who attacks private schools was inspired by true story. Within Argentinean cinematography this movie represents a unique film that is with its content citing the genre (crime) film; its form, though, shows experimental tendencies.

Francouzská kinematografie je tak přeplněná mluvením – nesmírně mě nudí tito lidé mluvící o svých životech. Godard řekl, že kinematografie, to jsou ženy a zbraně, a já s ním úplně souhlasím. Jinak řečeno, sex a násilí. Kinematografie funguje na jejich základě i v případě, když je vysoce intelektuální. | French cinematography is overflowing with talking – I'm terribly bored by those people that talk about their lives. Godard once said that cinematography is mainly women and guns and I completely agree with him. In other words, sex and violence. Cinematography is based on those things even if is highly intellectual.

Claire Denis
CHOCOLAT

Claire Denis
S'EN FOUT LA MORT

Claire Denis
J'AI PAS SOMMEIL

Claire Denis
NÉNETTE ET BONI

Claire Denis
VENDREDI SOIR

Francouzská režisérka Claire Denis (* 1948) natočila svou celovečerní prvotinu *Čokoláda* až ve svých čtyřiceti letech; dlouhá léta působila především jako asistentka režie. Pečlivě si vybírala projekty, na kterých se podílela, a spolupracovala s mnoha klíčovými tvůrci moderní kinematografie: Wimem Wendersem, Dušanem Makavejevem, Jimem Jarmuschem, Johnem Cassavetesem či s Jacquesem Rivettem. V devadesátých letech se Claire Denis stala průkopnicí originální senzuální kinematografie, založené na výtvarné naraci popírající klasickou montáž a obvyklé vypravěčské postupy. Spolupodílela se na obecnější stylistické obrodě (paralelně s autory typu Hou Hsiao-hsien, Tsai Ming-lianga či Kiyoshiho Kurosawy), kdy jsou filmy vyprávěny velmi tichým, výtvarným, na těla před kamerou zaměřeným způsobem. Režisérka místo dialogů upřednostňuje „řeč těl“ a hypnotizující plynutí obrazů, u nichž je někdy těžké poznat, zda jsou objektivní či subjektivní. Výběr snímků do retrospektivy se soustředil na uvedení děl, která české publikum nemělo šanci vidět; proto nebyly zařazeny nejslavnější filmy od Claire Denis jako *Vetřelec*, *Miluji tě k sežrán*í či *Krásná práce*. | French director Claire Denis (* 1948) made her full length debut *Chocolate* when she was forty; for many years she was assistant director. She was carefully choosing the projects that she was part of and cooperated with many important artists of modern cinematography: Wim Wenders, Dušan Makavejev, Jim Jarmush, John Cassavetes and Jacques Rivette. In the nineties Claire Denis initiated a unique sensual filmmaking based on visual narration denying classic editing and usual narrative mechanisms. She coparticipated in general stylistic renaissance (along with such authors as Hou Hsiao-hsien, Tsai Ming-liang or Kiyoshi Kurosawa) – the films are made in very quiet and artistic way concentrating on bodies in front of the camera. Denis prefers “body talk” and hypnotic flow of images to dialogues; sometimes is hard to tell if those images are subjective or objective. The selection of films in retrospective section concentrated on introduction of movies that were impossible to find in Czech Republic; therefore the most famous films of Claire Denis (*The Intruder*, *Trouble Every Day*, *Good Work*) weren't included.

Čokoláda

Chocolat | Chocolate
CLAIRE DENIS

France 1988 | 105 min | 35 mm | colour | 1:1,66 | MK2

francouzsky a anglicky, české titulky
French and English version, Czech subtitles

Režisérka Claire Denis debutovala částečně autobiografickým snímkem *Čokoláda*, v němž se vrátila ke svému osamělému dětství za doznívajícího francouzského kolonialismu na sklonku padesátých let. Příběh filmu začíná návratem dospělé France do Kamerunu, kde se narodila; přestože ji krajina vítá jako svou, pro ostatní je bílá Francouzka pouhou cizinkou. Mladý černošský otec se synkem, s nimiž se seznámí na pláži, v ní vyvolají vzpomínky na sluhu Proteeho, se kterým spolu s matkou trávili v tichém bílém domě většinu času. Claire Denis přejímá pozorovatelské hledisko malé dívky, a aniž by někoho hodnotila či kritizovala, odhaluje svázanost tehdejší společnosti. Pod povrchem elegantního filmu tak tepe touha po společenském i sexuálním uspokojení.

© CLAIRE DENIS

34 | 35

The director Claire Denis debuted with partly autobiographical film *Chocolate*, in which she returns back to her solitary childhood in the era of fading French colonialism at the end of the fifties. The story is opening with the return of grown up France to Cameroon where she was born. Even though the landscape welcomes her as its own, the white French woman is a mere foreigner to others. Young black father and his son who she meets at the beach revive the memories of servant Protee who used to keep company to her and her mother in big white house for most of the time. Claire Denis takes up the viewpoint of a young girl and without judging or criticizing anyone reveals the conservatism of that society. The longing for social and sexual satisfaction is beating under the surface of an elegant film.

Kašlat na smrt

S'en fout la mort | No Fear, No Die
CLAIRE DENIS

France 1990 | 90 min | 35 mm | colour | 1:1,66 | Pathé Distribution

francouzsky, české a anglické titulky
French version, Czech and English subtitles

Film *Kašlat na smrt* vypráví o dvojici přátel, černošských přistěhovalců v Paříži, kteří se živí pořádáním kohoutích zápasů. Ve svém druhém celovečerním snímku rozvinula režisérka Claire Denis jedno ze svých klíčových témat – téma cizosti. Nejisté postavení hrdinů v jejích filmech, umocněné nepsychologizujícím, „tělesným“ způsobem snímání, často plyne z jejich vykořeněnosti. Jsou to cizinci, lidé mimo domov, bezpečí rodiny či partnerského vztahu. Cizinec je režisérkou nahlížen jako někdo na okraji, kdo je kvůli své jinakosti zvláště přitažlivý, současně ale i melancholicky osamělý. Podobně působí ústřední hrdinové filmu, postupně pohlcováni násilím svého zaměstnání. Dílo *Kašlat na smrt* je díky své posmutnělé temnotě a důrazu na dynamické sledování těl herců v prostoru někdy přirovnáváno k filmu Johna Cassavete *Killing of a Chinese Bookie*.

© CLAIRE DENIS

36 | 37

The movie *No Fear, No Die* is about a couple of friends, black immigrants in Paris who earn their living by organizing cockfights. In her second full length movie Claire Denis unfolds one of her dominant themes – the theme of foreignness. The uncertain position of main characters in her films, which is intensified by non-psychological “physical” way of shooting, results from their displacement. They are foreigners, people without home, family security or relationship. For the director, a foreigner is someone on the edge, strangely attractive for being different and lonely at the same time. The main characters seem to be acting in similar way, slowly consumed by violence of their occupation. The film *No Fear, No Die* is for its sad darkness and accentuated dynamic observation of the bodies of actors in space sometimes compared to John Cassavetes’s *Killing of a Chinese Bookie*.

Nechce se mi spát

J' ai pas sommeil | I'm Not Sleepy

CLAIRE DENIS

France 1994 | 110 min | 35 mm | colour | 1:1,66 | Pyramide

francouzsky, české a anglické titulky

French version, Czech and English subtitles

Inspirací k natočení snímku *Nechce se mi spát* se stal skutečný případ sériového vraha Thierryho Paulina, který v 80. letech zavraždil v Paříži několik starých žen. Příběh z černé kroniky přetransformovala Claire Denis ve zneklidňující moderní film noir. Soustředí se kolem tří hlavních postav, přímo či nepřímo propojených se zločiny: litevské emigrantky Daigy (Jekatěrina Golubeva), hudebníka Thea (Alex Descas) a jeho homosexuálního bratra, tanečníka Camilla (Richard Courcet). Podobně jako v jiných svých dílech, i zde režisérka odmítá psychologicky vykreslovat svět hrdinů. Namísto toho staví diváky před spletitou síť propojujících se osudů – v jejich nezobrazitelném centru se nachází zlo, které těžko můžeme pochopit. Záměrně antidramatický film je zvláštním portrétem marginalizovaných, sociálně vyloučených bytostí, jež neklidně bloumají na okraji společnosti.

© CLAIRE DENIS

38 | 39

The inspiration for movie *I'm Not Sleepy* was a real story of the serial killer Thierry Paulin who murdered several old women in Paris in the eighties. Claire Denis transformed the story from criminal records in an unsettling modern film noir. The movie is centered on three main characters that are directly or vaguely connected to the crime: Lithuanian immigrant Daiga (Jekaterina Golubeva), musician Theo (Alex Descas) and his homosexual brother Camille (Richard Courcet) who is a dancer. Like in her other films, the director refuses to portray psychological life of her characters. Instead, she puts spectators in front of an intricate net of interconnected stories – in their imaginary centre there is the evil which we can hardly understand. Intentionally non-dramatic film is a strange portrait of marginal, socially unacceptable people who restlessly hang on the edge of the society.

Nénette a Boni

© CLAIRE DENIS

40 | 41

Nénette et Boni | Nénette and Boni
CLAIRE DENIS

France 1996 | 103 min | 35 mm | colour | 1:1,85 | Pyramide

francouzsky, české a anglické titulky

French version, Czech and English subtitles

Hlavními nositeli významů ve filmech Claire Denis nejsou slova, ale gesta a pohyby. Pohyblivost a proměnlivost jednotlivých gest vede k velmi emotivně působícím obrazům, jejichž význam není nikdy jednoznačný. Film *Nénette a Boni* přesně tímto mnohoznačným způsobem popisuje znovu nalézáný vztah mezi bratrem a sestrou. Dílo je naplněno jejich vzájemným nedůvěřivým odstrkováním, kroužením kolem sebe na bezpečnou vzdálenost, odzbrojující snahou po opětovném dosažení pocitu bezpečí. Snímek, vyznamenaný několika cenami na MFF v Locarnu, byl původně natáčen na 16mm materiál s použitím objektivů s dlouhou ohniskovou vzdáleností. To umožnilo vytvářet až „hmatově“ naléhavé obrazy, které nás velmi intimně přibližují k tělům postav, povrchu jejich kůže.

The meanings in Claire Denis films don't lie in the words but gestures and movements. Mobility and variability of individual gestures leads to strongly emotive images, whose meaning is never definite. In this ambiguous way the film *Nénette and Boni* is describing rediscovered relationship between brother and sister. The story is filled with their shy pokes and circling around each other keeping safe distance, disarming efforts to find mutual sense of security. This film recieved many awards in IFF in Locarno and was originaly shot on 16 mm using lenses with long focal lenght which allowed to create almost “tactually” urgent images drawing us near the bodies of the characters and the surface of their skin in very intimate way.

V pátek večer

Vendredi soir | Friday Night

CLAIRE DENIS

France 2002 | 90 min | 35 mm | colour | 1:1,85 | Pathé Distribution

francouzsky, české a anglické titulky

French version, Czech and English subtitles

Hlavní hrdinka filmu (natočeného podle populární novely Emmanuele Bernheim) se chystá přestěhovat ke svému příteli – ještě předtím se nicméně vydá na večeři s přáteli. Cestou ale uvízne v automobilové zácpě a narazí na muže, který potřebuje svězt... Příběh jednoho zvláštního večera, který vychýlí dosavadní životní směřování hlavní hrdinky (Valéria Lemerrier), natočila režisérka s důrazem na ambivalentní napětí mezi hlavními postavami. Lehce tajuplnou atmosféru neopakovatelné chvíle zprostředkovává charakteristicky smyslová, rozechvěle vnímavá kamera Agnes Godard. Minimalistické dílo, jemně lavírující mezi snem a realitou, se obejde bez přemíry dialogů i pevnější dramatické struktury. Jeho zvláštní kouzlo spočívá spíše v „tekutosti“ obrazů a v celkové významové otevřenosti.

© CLAIRE DENIS

42 | 43

The main character of this film (based on popular short story by Emmanuele Bernheim) is about to move in her boyfriend's place – just before that she decides to go for dinner with her friends. On the way there she gets stuck in traffic jam and bumps into a man who needs a ride... Story of one strange evening that diverts present course of life of the main character (Valeria Lemerrier) is emphasizing ambivalent tenseness between main characters. Slightly mysterious atmosphere of an unrepeatable moment is provided by characteristically sensual and thrilling camera of Agnes Godard. Oscillating between dream and reality, this minimalist film can do without abundance of dialogues or strict dramatic structure. Its strange charm consists in a “fluidity” of images and overall openness of meaning.

Rozvoj technologie v posledních letech smazává hranice mezi výtvarným uměním, divadlem, videoartem a filmem. Filmaři vystavují v galeriích, výtvarní umělci mají přehlídky v kinech. Díla, která ještě nedávno patřila do úzce vymezeného kánonu své disciplíny, inspirují umělce z obou stran pomyslné hranice. Výtvarní umělci, experimentální filmaři i další tvůrci hledají neobvyklé možnosti filmu. Multikino představuje osm titulů z historie i současnosti, které testují limity umění pohyblivých obrazů. Zvláštní důraz při jejich výběru byl kladen na jazyk filmu a jeho limity. Jednotliví tvůrci, zastoupení v této festivalové sekci, zkoumají oblast, která se dá pojmenovat ontologií pohyblivého obrazu. Pokoušejí různé způsoby, kterými film nebo video dokáže zaznamenat pohyb, čas nebo podobu věcí. Obzvláště přitažlivá je pro ně analýza filmových konvencí, paradoxy hraného filmu či ekonomická podstata kinematografického průmyslu. Všech osm děl představuje rozmanité alternativy k tradiční kinematografii a nechybí jim myšlenková hloubka ani smysl pro humor. Vtipně totiž pracují s „paradoxem umění“ – ukazují, že umělecký výkon je především pečlivě připravená a upravená konstrukce. | The technological progress in past years erases the boundaries between visual arts, theatre, video art and film. Filmmakers exhibit in galleries; visual artists show their work in cinemas. Art pieces that not that long ago belonged to closely limited circle of its own are now inspiring artists from both sides of imaginary boundary. Visual artists, experimental filmmakers and other artists are searching for unusual possibilities of film. Section Multikino presents eight movies, older and contemporary, that are testing the limits of the art of moving images. Selection of the movies accentuated the language and limitations of film. Individual artists represented in this section examine a field that can be called ontology of moving image. They are trying to find different ways in which the film or video is able to record movement, time or appearance of things. Especially attractive seems to be the analysis of film conventions, paradoxes of feature film or economic matter of cinema industry. All eight films represent various alternatives of traditional cinematography and are not short of intellectual depth or sense of humor. In a humorous way they work with the "paradox of art" proving that artistic performance is above all a carefully prepared and arranged structure.

Film

SAMUEL BECKETT, ALAN SCHNEIDER

USA 1965 | 21 min | DVD | black&white
bez dialogů | **without dialogues**

Být znamená být viděn. A právě tomu, aby byl pozorován, se hrdina tohoto slavného dvacetiminutového filmu snaží zabránit. Skrývá svou tvář a schovává se před okolním světem. Před čím ale uniknout nemůže, je jeho vlastní sebereflexe. Scénář Samuela Becketta promyšleně využívá médium filmu jako metafory vnímání. Hlavní roli ztvárnil Buster Keaton. Irský dramatik a spisovatel Samuel Beckett (1906–1989) získal v roce 1969 Nobelovu cenu.

© **MULTIKINO**

Film je promítán se svolením společnosti Evergreen Review Inc., New York. | Film is shown with the permission of Evergreen Review Inc., New York.

To be is to be seen. And to be seen is exactly what the main character of this famous twenty minute long movie tries to avoid. He covers his face and keeps hiding from the world that surrounds him. The only thing he can't escape from, though, is his own self-examination. The screenplay by Samuel Beckett ingeniously uses the medium of film as a metaphor of perception. The lead role belongs to Buster Keaton. Irish playwright and writer Samuel Beckett (1906–1989) received Nobel Price in 1969.

Zen pro film

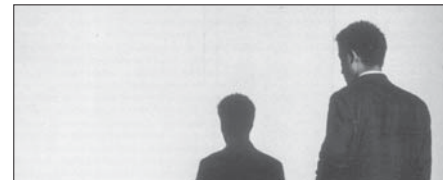
Zen for Film
NAM JUNE PAIK

USA 1962–1964 | 21 min | 16 mm | black&white
bez dialogů | **without dialogues**

Jedno z nejradikálnějších filmových děl: promítačkou běží prázdný filmový pás. Divák na plátně sleduje jen světlo a prázdno, občas zdůrazněné nečistotou nebo škrábancem. Provokace, uklidňující rituál i čistá filmová fenomenologie nemá podobu materiálně fixovaného díla, ale je prováděna pokaždé jinak, stejně jako hudební skladba. Nam June Paik (1932–2006) byl zakladatelem videoartu.

© **MULTIKINO**

46 | 47

Dílo je promítáno se svolením dědiců Nam June Paika. | Film is shown with the permission of Nam June Paik's heritors.

One of the most radical films ever: a blank film strip runs through the film projector. The viewer is watching only light and emptiness, from time to time emphasized with dirt or a scratch. This provocation, calming ritual and even pure film phenomenology doesn't look like materially consistent work; more to the contrary is always changing like a musical composition. Nam June Paik (1932–2006) was the founder of video art.

Kamerové zkoušky

Screen Tests

ANDY WARHOL

USA 1964–1966 | 12 min | DVD | black&white

bez dialogů | [without dialogues](#)

Instrukce, které Andy Warhol dával objektům svých *Kamerových zkoušek*, byly jednoduché: dívejte se do kamery tak dlouho, dokud v ní nedojde film. Vznikla tak galerie pohyblivých portrétů jeho přátel, známých i náhodných návštěvníků. Během dvou let jich vzniklo celkově asi pět set. Jejich magický efekt je zdůrazněn lehce zpomalenou rychlostí promítání. Andy Warhol (1928–1987) patřil k zakladatelům pop-artu.

© MULTIKINO

Dílo zapůjčilo Muzeum Andy Warhola v Pittsburghu. | Film was provided by The Andy Warhol Museum in Pittsburgh.

The instructions given by Andy Warhol to the objects of his *Screen Tests* were simple: look in the camera as long as there is a film strip running in it. That's how the gallery of moving portraits of his friends and occasional visitors originated. Within two years he made around five hundred of those. Their magical effect is emphasized with slightly slower projection speed. Andy Warhol (1928–1987) was one of the founders of pop art.

Legendární řeči a povídačky

Legendary Epic Yarns and Fables

STEPHEN E. GEBHARDT, ROBERT FRIES

USA 1971 | 9 min | DVD | colour

anglicky | [English version](#)

Stephen E. Gebhardt a Robert Fries na počátku sedmdesátých let natáčeli rozhovory s osobnostmi americké filmové avantgardy. Před jejich objektivem se objevil i Stan Brakhage, který tuto příležitost využil k improvizované reflexi své situace: jaké to je sedět před kamerou a vést před ní monolog. Stan Brakhage (1933–2003) patřil k nejvýznamnějším postavám amerického experimentálního filmu.

© MULTIKINO

48 | 49

Stephen E. Gebhardt and Robert Fries were filming interviews with creators of American film avant-garde in the beginning of the seventies. In front of their object lens once appeared also Stan Brakhage who used this opportunity to create an improvised reflection of his situation: to show how it feels to sit in front of the camera and monologue. Stan Brakhage (1933–2003) was one of the most significant artists of American experimental film.

Lekce o lekci s herečkou

Lecture on Lecture with Actress

BARBARA VISSER

Netherlands 2004 | 20 min | DVD | colour

anglicky | [English version](#)

Na začátku díla byla performance, při které autorka požádala jednu herečku, aby při veřejné besedě vystupovala coby Barbara Visser. Pomocí bezdrátového aparátu jí přitom napovídala, jak má odpovídat na dotazy. Záznam z besedy při následných performancích komentuje vždy další herečka, opět vystupující jako samotná Visser. Nizozemská umělkyně Barbara Visser (* 1966) vytváří objekty a videoinstalace.

© MULTIKINO

Dílo zapůjčila Annet Gelink Gallery, Amsterdam. | Film was provided by Annet Gelink Gallery in Amsterdam.

In the beginning of this film there was a performance in which one of the actresses was asked to present herself as Barbara Visser in a public gathering. With the help of cordless device the author was prompting the answers for her questions. In following performances another actress presenting herself again as Visser comments the recording from the gathering. Dutch artist Barbara Visser (* 1966) creates objects and video installations.

Presto – dokonalý zvuk

Presto – Perfect Sound

MANON DE BOER

Belgium 2006 | 5 min | DVD | colour

bez dialogů | [without dialogues](#)

Houslista George Van Dam hraje úryvek z Bartókovy houslové sonáty. Zvuková stopa filmu je plynulá a nepřerušovaná. Nespojitý obraz nám však prozradí, že výsledný film autorka Manon de Boer sestříhala z několika různých pokusů houslisty o co nejdokonalejší interpretaci hudební skladby. Nizozemská umělkyně a filmařka Manon de Boer (* 1966) žije v Bruselu.

© MULTIKINO

50 | 51

Dílo zapůjčila Jan Mot Gallery, Brusel. | Film was provided by Jan Mot Gallery in Brussels.

The violinist George Van Dam performs a passage from Bartok's violin sonata. The sound track of the film is fluent and uninterrupted. Disconnected image is telling us, though, that the author Manon de Boer edited the film using several attempts of the violinist to achieve the perfect interpretation of the piece. The Dutch artist and filmmaker Manon de Boer (* 1966) lives in Brussels.

Příběh rozpočtu

Budget Story

OSKAR DAWICKI

Poland 2007 | 10 min | DVD | colour

polsky, anglické titulky | [Polish version](#), [English subtitles](#)

Při sledování většiny klasických filmových děl se diváci nechají unášet dramatickým dějovým obloukem, klenoucím se od expozice až po katarzi. Realita filmového průmyslu je však poháněna prozaičtějším palivem. Podobně jako v ironické filmové analýze Oskara Dawického, je jeho hybatelem a determinantem finanční rozpočet. Polský umělec Oskar Dawicki (* 1971) pracuje ve všech žánrech výtvarného umění.

© MULTIKINO

Dílo zapůjčil umělec a galerie Raster, Varšava. | Film was provided by the artist and gallery Raster in Warsaw.

Watching majority of classic films the spectators are carried away by dramatic arc spreading from exposure to catharsis. The reality of film industry is based on more down to earth principles though. Just like in this ironic film analysis by Oskar Dawicki, its main determinant is the budget. Polish artist Oskar Dawicki (* 1971) works in all genres of visual arts.

Okamžik

Instant

ZBYNĚK BALADRÁN

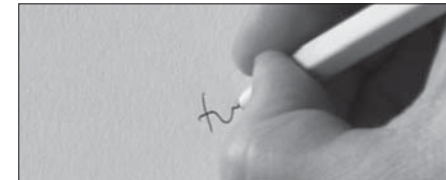
Czech Republic 2007 | 5 min | DVD | colour

česky | [Czech version](#)

Okamžik je pro většinu lidí srozumitelné slovo, jehož obsah je určený společným konsensem. Krátký film je inspirován „vědeckou“ konvencí, která se ho pokouší definovat jako třetinu sekundy. Autor filmu využívá této definice k ironické konstrukci lidského života jako sledu okamžiků; tím vytváří absurdní výpověď vzdálenou běžnému prožívání. Zbyněk Baladrán (* 1973) žije v Českém Brodě a zabývá se konceptuálním uměním.

© MULTIKINO

52 | 53

Moment is generally understandable word which meaning is given by common consensus. Short film is inspired by “scientific” convention which is trying to define it as one third of a second. The author of the film uses this definition to describe the ironic structure of human life as a succession of moments. Doing so, he creates an absurd testimony that is far from usual experience. Zbyněk Baladrán (* 1973) lives in Český Brod and is engaged in conceptual arts.

Programová sekce českého filmového experimentu obsahuje dva dramaturgické výběry. Obsáhlá oblast skrývající se pod definicí audiovizuální performance v sobě skrývá aktivity hraničící s abstraktním filmem, vj-ingem, vizuální hudbou či experimentálním filmem – tato díla představuje blok Dělený obraz. Všem autorům je společný zájem o vytváření interaktivních kompozičních systémů, do kterých během živé realizace patřičně zasahují. Vybraná videa jsou záznamem živých vystoupení nebo studiových „sessions“, každé však představuje unikátní skladebný systém. Jde tedy o projekce-koncerty, které podobně jako film vyžadují orientaci diváka na plátno, ale díky improvizovanému provedení vnáší do obrazu i zvuku uvolněnost živého hraní a okamžitých reakcí hudebníků na obraz a naopak. Druhý ucelený výběr s názvem Zápisky z cest představuje sedm děl a je rozčleněn do tří projekčních bloků. Vybraná experimentální díla jsou variacemi na cestovní deníky a road movies; cesta vždy přináší téměř ideální vstupní podmínky pro improvizované natáčení a spontánní reakce filmaře. Tyto snímky nemají vždy klasickou stavbu road movies, vždy jsou však osobitým otiskem autorova prožívání do filmového materiálu. | The programme section of Czech experimental film consists of two dramaturgical selections. The wide field standing behind the term of audiovisual performance consists of activities bordering on abstract film, vj-ing, visual music and experimental film – these elements are represented in the section Divided image. All authors have common interest in the creation of interactive compositional systems that they are retouching during their realization. Selected videos are recorded life performances or studio sessions and represent unique structural system. They are projections-concerts which, same as film, require viewer's orientation to the screen, but thanks to improvised realization bring ease of life performance into the image and sound, as well as immediate reactions of musicians to the image and vice versa. Second selection called Notes from travels presents seven movies and is divided into three sections. Selected experimental works are variations of travel journals and road movies. The road always provides almost ideal conditions for improvised shooting and spontaneous reactions of a filmmaker. These films not always show typical structure of a road movie, however, they always represent author's specific individual imprint in film material.

Dělený obraz

Divided image

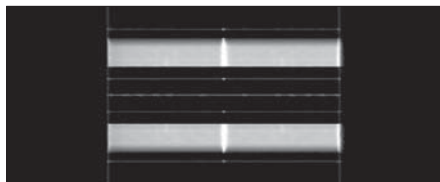
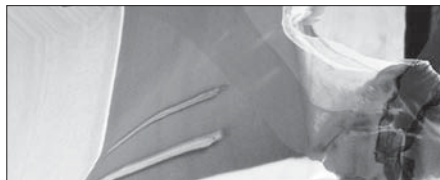
(audiovizuální performance | [audiovisual performance](#))

Czech Republic 2005–2008 | 52 min | video

Současní tvůrci živého zvuku a obrazu představují autorské verze svých představení. | [Contemporary artists of image and sound present author versions of their performances.](#)

Filip Cenek / Ivan Palacký – Aliscafo. Live Re-edit, 2008
Michal Kindernay – Trans*oph, 2007
Opuka – Tuning Kruhotaje, 2005
Antena – Feedback distortion, 2006
Michail Cabowitz – 3 × 3, 2008
Martin Blažíček – Flicker fields, etc., 2008
Antena – Lines, 2006
Stanislav Abrahám – Bez názvu (No name), 2007

© EXPERIMENT

Novosti dnja

The news of the day

(road movie v českém experimentálním filmu | [road movie in Czech experimental film](#))

ONDŘEJ VAVREČKA

Czech Republic 2006 | 70 min | video

Dnes je 3. prosince 2005. Toto je ruský týdeník. Takto uvádí Ondřej Vavrečka asi nejkonceptnější práci z programové podsektory Zápisky z cest. Jeho *Novosti dnja* vznikly během dlouhodobého pobytu v Moskvě a jsou výsledkem pečlivého sběru útržků obrazů, textů a rozhovorů. Na jejich základě buduje rozložitou mozaiku jemných impresí, historických souvislostí i mnohoznačné absurdity současného Ruska. Samotný proces natáčení poznamenala řada osobních událostí a zvrátů, ne všechny z nich jsou však na výsledném filmu přímo patrné (autor mimo jiné natočil významnou část filmu ze svého okna poté, co byl se zlomeninou nohy dlouhodobě odkázán na domácí pobyt). Vavrečka na festivalu Cinepur CHOICE osobně představí moderovanou DVD verzi svého filmu.

© EXPERIMENT

56 | 57

Today is 3rd of December 2005. This is Russian newsreel. With these words Ondřej Vavrečka opens probably the most conceptual piece of the Notes from travels undersection. His *The news of the day* was made during his long term stay in Moscow and it is a result of careful gathering of fragments of images, texts and dialogues. Based on these elements he creates a complicated mosaic of fine impressions, historical connections and absurdity of today's Russia. The process of shooting itself was marked by series of personal incidents and turnovers but not all of them are that obvious in the final movie (not mentioning that the author shot big part of the movie from his window after he broke his leg and was obliged to stay at home for longer period of time). In Cinepur CHOICE festival Vavrečka will personally introduce moderated DVD version of his film.

Zápisky z cest

Notes from travels

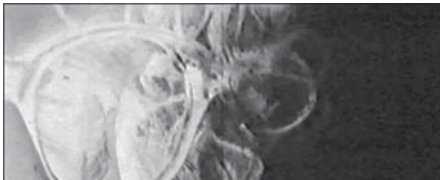
(road movie v českém experimentálním filmu |
road movie in Czech experimental film)

ALICE RŮŽIČKOVÁ, MARTIN JEŽEK, VÍT PANCÍŘ

Czech Republic 1998–2008 | 60 min | video, 8 mm

Positivní negativ Alice Růžičkové je osobní impresí dlouhé cesty do dánské Kodaně na černobílém filmovém materiálu. Film je sérií vizuálních postřehů, mikropříběhů a letmo zachycených obrazů, které ulpívají na filmu stejnou rychlostí, jakou se míhají kolem cesty. Dva nové filmy Martina Ježka *Kontralicht* a *Zimní válka* vznikly na cestě vlakem. Ježek jako jeden z nejradičtějších představitelů strukturálního dokumentu předem vymezuje téma, natáčecí okolnosti i střih, aby poté film-brut realizoval bez ohledu na jeho aktuální podobu. *Mare Mare* Víta Pancíře je film vzniklý na výletě k moři jako poetická variace na urlaub filmy či pohlednicové záběry z dovolených. Pancíř svým obvyklým lehkým a neuchopitelným rukopisem v *Mare Mare* buduje zvláštní svět pomalého plynutí času, vrstvení atmosféry, nálad a barevných impresí kroužících kolem různých podob mořské hladiny.

© EXPERIMENT

Positive negative by Alice Růžičková is a personal impression of a long journey to Danish Copenhagen on black and white film material. The film is series of visual observations, micro stories and hastily recorded images which appear with the same speed in film as they move alongside the road. Two new films of Martin Ježek *Kontralicht* and *The Winter War* were made during a train ride. Ježek as one of the most radical creators of structural document determines the theme, shooting conditions and editing beforehand to make the film-brut regardless of its current form afterwards. *Mare Mare* by Vít Pancíř was made during a trip to sea as a poetic variation of “urlaubfilms” or holiday postcard shots. Pancíř, using his typical light and elusive style, is creating strange world of slowly moving time, layered atmosphere, moods and colorful impressions circling around various forms of sea water level.

Všechno na Mars / Martin–Lisabon

Everything to Mars / Martin–Lisbon

(road movie v českém experimentálním filmu |
road movie in Czech experimental film)

Czech Republic 1997 / 2007 | Petr Marek / Adam Olha | 50 min | video

Všechno na Mars Petra Marka je téměř klasikou. Fiktivní road movie o cestě do Paříže (ve skutečnosti do Ostravy) je stejně tak parodií jako filmovou operetou, pohráváním si s žánry na hranici únosnosti, improvizovanou groteskou či poetickým přátelským filmem. Adam Olha ve svém zatím posledním filmu *Martin–Lisabon* nebývale otevřel své dokumentaristické instinkty v průběhu portugalského studijního pobytu. Výsledkem je melancholická cestovní impresie načrtnutá lehkou 8mm kamerou. Film vystavěný kolem několika zběžně předestřených témat, zdánlivě odbíhající k náhodnému vrstvení obrazů. Největším zdrojem samovolně rostoucích metafor je však zvuk. Autorův komentář i rozhovory s jeho rodinou, vzniklé až po natáčení, nabízí divákovi nezvykle otevřenou cestu k vlastnímu prožívání filmu.

© EXPERIMENT

58 | 59

Everything to Mars by Petr Marek is almost a classic now. Fictional road movie about a trip to Paris (in fact to Ostrava) is at the same time parody and film operetta, playing with genres on the edge of tolerableness, improvised grotesque and poetic friendly film. Adam Olha in his so far last movie *Martin-Lisbon* widely opened his documentaristic instincts during his studies in Portugal. The result is a melancholic road impression created by light 8mm camera. The film is built around couple of preoutlined themes illusively inclining towards randomly layered images. The biggest source of spontaneously increasing metaphors is the sound. Author's commentary and interviews with his family after the film was finished offer unusually open approach to viewer's own understanding of the film.

Editor

Otto Bohuš

Grafický design a DTP | Graphic design and DTP

tmbsign.com

Autoři textů | Authors of texts

Jakub Arpel, Helena Bendová, Martin Blažíček, David Čeněk, Jiří Flígl, Jan Kolář, Jan Křipač, Sylva Poláková, Tomáš Pospiszl, Dominika Prejdová, Michal Procházka, Aleš Stuchlý

Tisk | Press

Protisk Slavkov

Katalog festivalu vydalo | Festival catalogue published by

Studio 19, Botanická 1, 602 00 Brno, Czech Republic

festival@cinepurchase.cz

www.cinepurchase.cz

Festival je realizován za podpory Univerzity Palackého, Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie, Nadace Vodafone ČR, Culture Ireland, Rakouského kulturního fóra, AČFK, Ministerstva kultury, Olomouckého kraje a Statutárního města Olomouce.

DOKUMENT-FESTIVAL.CZ

Ji HLAVA

Mezinárodní festival dokumentárních filmů Ji hlava
Ji hlava International Documentary Film Festival
East European Forum / East Silver / Doc-air
27.10. – 1.11.2009 / www.dokument-festival.cz

FILMOCKOD
multi media mafia video foto design

Ofsetová tiskárna **PROTISK spol. s r.o.**

Nabízíme Vám
kompletní polygrafickou výrobu
a zkušenosti již od roku 1992

více na adrese

www.protisk.cz

